

том (стварно бегунац из Подгорице настањен у Митровици). Министар финансија Кољ Тачи, католик из Скадра. Био је шеф царинарнице. Има неку вишу трговачку школу у Италији. Министар војни пуковник Аранитас. Заменио је обореног Исмаила Хаки Тацати, који је после пада постао дисидент с Косовцима. Аранитас је био претседник преког војног суда претпрошле године. Турски васпитаник. Министар правде Титулани, православни из Берата. Грчки правник. Министри: просвете, финансија и војске пропали су на изборима и њихова је судбина унапред позната.

У званичним односима Албанија се назива „држава Албанија“ и ако су намесници стварно вршиоци краљевске власти. Јер кад је 1920 још за време италијанске окупације одржан познати сабор у Љушњи и требало понова објавити албанску независност, пронађено је како је намесништво најбољи облик за то. Није се хтела монархија, а републику је било немогуће прогласити, пошто је Албанија међународно призната као краљевина. Стало се на гледиште како треба одредити четири човека за вршиоце краљевске власти. Муслиманима је дато првенство а православни и католици добили су по једног члана.

Постоје две јасно обележене странке. Прва, из које је данашњи кабинет, јесте народна партија (популоре). Стварни шеф Ахмет-бег. Њену војску углавном претстављају: Мат, Доњи Дебар, (Пишкопеја), Тирана, Драч, Елбасан. Главни су јој листови: у Тирани „Штипи“ (Штампа), у Скадру „Шпреса Комбетаре“ (Народне Новине) и „Република“ (Уредници Никола, Мираш и Мартин, браћа Иванаји).

Сад завреме конституанте врши се извесна селекција у овој партији. Незадовољни елементи хтели би да створе посебну групу „национално-демократску“ купећи се око бившег министра војног Тацатија. Циљ би им био обарање Ахмета и протурање некога њиховог кандидата. Малобројни су.

Друга је партија либерална. Шефови: Гуракући, скадарски посланик и Фан Ноли, пређашњи министар спољних послова а данашњи православни митрополит